«Նոր ժամանակի կրթություն» ՀԿ

ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ ԴԱՍԸՆԹԱՑ

ԱՎԱՐՏԱԿԱՆ ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Հետազոտության թեման՝ Վեց տարեկանների պատրաստվածությունը դպրոցին

Առարկան՝ Դասվար

Հետազոտող ուսուցիչ՝ Կարինե Հարությունյան

Ուսումնական հաստատություն՝ Արևածագի Կարո Մելիքսեթյանի անվան միջնակարգ դպրոց

Երևան 2023

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ……3

ԳԼՈՒԽ 1. ԿՐՏՍԵՐ ԴՊՐՈՑԱԿԱՆԻ ԴՊՐՈՑ ԻՆՏԵԳՐՄԱՆ ԴԺՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԵՎԴՐԱՆՑՀԱՂԹԱՀԱՐՈՒՄԸ……5

ԳԼՈՒԽ 2. ՎԵՑ ՏԱՐԵԿԱՆՆԵՐԻ ՀՈԳԵԿԱՆ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄՆ ՈՒ ՈՒՍՈՒՑՈՒՄԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒՄԸ……11

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ……16

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ……17

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Հոգեբանական պատրաստվածությունը դպրոցին բարդ կազմավորում է, որը պահանջում է դրդապատճառային, ինտելեկտուալ, կամային ոլորտների զարգացման բարձր մակարդակ: Սովորաբար առանձնացնում են հոգեբանական պատրաստվածության երկու ասպեկտներ՝ անձնային և ինտելեկտուալ: Երկուսն էլ կարևոր են ինչպես ուսումնական գործունեության հաջող ընթացքի, այնպես էլ նոր պայմաններին արագ հարմարման համար: «Կրտսեր դպրոցական տարիքը, անհատի օնտոգենետիկ զարգացման փուլն է, մանկության գագաթնակետը: Երեխան պահպանում է մանկական շատ որակներ՝ թեթևամտությունը, միամտությունը: Բայց նա արդեն սկսում է կորցնել մանկական անմիջականությունը վարքում, նրա մոտ առաջանում է մտածողության ուրիշ տրամաբանություն: Ուսումը նրա համար նշանակալից գործունեություն է: Դպրոցում երեխան ձեռք է բերում ոչ միայն նոր գիտելիքներ, կարողություններ, այլև որոշակի սոցիալական կարգավիճակ: Փոխվում են հետաքրքրությունները, արժեքները, երեխայի կյանքի ամբողջ դրվածքը»[1]:

Թեմայի արդիականությունը: Հետազոտության համար մենք ընտրել ենք այս թեման, ավելի խորն ուսումնասիրելու համար այն հարցը, թե արդյոք ինչպիսի՞ն պետք է լինի վեց տարեկան երեխաների պատրաստվածությունը դպրոցին: Առանձնապես կարևորելով հանրակրթության պետական կրթակարգում ընդգծված պահանջը կարողությունների, հմտությունների և որոշակի արժեքային համակարգի ձևավորման, դպրոցահասակ երեխային ներկայացվող պահանջների և այլնի վերաբերյալ՝ այս հետազոտական աշխատանքում կանդրադառնանք այն հարցին, թե ինչպիսին պետք է լինի վեցամյա երեխայի պատրաստվածությունը դպրոցին և ո՞ր երեխան է համարվում պատրաստ հաճախելու դպրոց:

Թեմայի ուսումնասիրության նպատակը: Հետազոտության նպատակն է բացահայտել, թե որ վեցամյա երեխան է պատրաստ դպրոց հաճախել:

Թեմայի ուսումնասիրության խնդիրը: Հետազոտության խնդիրներն են՝

1. ուսումնասիրել թեմային վերաբերող գիտաուսումնական գրականությունը,

[1] https://www.poqrikishkhan.am

2.բացահայտել ծնողների դերը վեցամյա երեխայի դպրոցի պատրաստվածության հարցում:

3. առանձնացնել այն գործոնները, որոնք մեծ դեր են կատարում և նպաստում են վեցամյա երեխային պատրաստ լինել դպրոց հաճախել:

Հետազոտության մեթոդաբանությունը: Հետազոտական աշխատանքի կատարման ընթացքում ուսումնասիրել եմ թեմայի վերաբերյալ եղած նյութերը, առկա գրականությունը, կատարել դասակարգումներ: Օգտագործելով համեմատական և վերլուծական մեթոդները՝ գնահատել տարբեր հեղինակների տեսակետները, կիրառելով ինդուկցիայի և դեդուկցիայի մեթոդները, համադրել արդյունքները: Կիրառել ենք հարցում և հարցաթերթիկի կազմում մեթոդները:

Հետազոտության վարկածը: Շատ անվանի գրողներ, մանկավարժներ ու հոգեբաններ վկայում են, որ անձի հոգեկան դիմագծի հարցում ինչքան բախտորոշ դեր ունի մանկական տարիների նրա կյանքը: Այս, թերևս, հոգեկան գործունեության ոչ մի կողմին չի վերաբերում այնքան, որքան զգացմունքներին: Ամենապայծառ լույսը, որ ջերմացնում է մանկան հոգին, ծնողների սերն է ու գորովը: Մանկությունը սկսվում է ընտանիքում և ավարտվում է դպրոցում: Շատ բան արած կլինի ծնողն իր զավակի հոգեկան հարստության համար, եթե նրա գիտակցությունն ուղղի բարոյապես գեղեցիկին: Որքանով է երեխան պատրաստ դպրոց հաճախել. կախված է ծնողից և նաև մեծ է նախադպրոցական կրթությունն ապահովող քոլեջների և մանկապարտեզի դերը, որին հետո փոխարինում են դպրոցը և ուսուցիչը:

Վեց տարեկան երեխան ով ավարտում է մանկապարտեզի ավագ խումբն ու պատրաստվում է հաճախել դպրոց, ունի որոշակի պատկերացումներ այս կամ այն հարցի շուրջ, նրա բնավորությունն արդեն ձևավորվել է, նա ունի կարծիք, ինքնուրույնություն և այլն: Մանկաարտեզ -դպրոց անցումը շատ կարևոր է, և դպրոց մտնող երեխան արդեն պետք է կարողանա կատարել որոշակի գործողություններ, պետք է ունենա գիտելիքների պաշար , տիրապետի իր գործունեությունը կազմակերպելու միջոցներին :Վեցամյա երեխան ունակ է ձևավորել և զարգացնել ընդհանուր գծեր: Այդ գծերն են նպատակասլացությունը, կազմակերպվածությունը, կանխամտածվածությունը:

ԳԼՈՒԽ 1

ԿՐՏՄԵՐ ԴՊՐՈՑԱԿԱՆԻ ԴՊՐՈՑ ԻՆՏԵԳՐՄԱՆ ԴԺՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԵՎ ԴՐԱՆՑ ՀԱՂԹԱՀԱՐՈՒՄԸ

Դպրոցը սոցիալ–մանկավարժական համակարգ է, որի կրթական միջավայրում աշակերտներն ինտեգրվում են ուսումնական, սոցիալ–մշակութային և հոգեբանական հարմարման արդյունքում: Սովորողների՝ կրթական նոր միջավայրում ակտիվ ինտեգրման գործընթացում ձևավորվում են ուսումնական գործունեության արդյունավետ իրականացման նոր կարողություններն ու հմտությունները, խմբային և անհատական ուսումնահետազոտական աշխատանքի ձևերի յուրացումը: Ակնհայտ է, որ դպրոցի մանկավարժական կարևորագույն խնդիրն է հատկապես առաջին դասարանցիների հետ աշխատանքը՝ ուղղված նոր համակարգում նրանց արագ և արդյունավետ ինտեգրմանը, սոցիալական հարաբերությունների նոր համակարգում հարմարմանը, սոցիալական նոր դերի յուրացմանը: Դպրոցի խնդիրն է սովորողի համար կենսական այդ բարդ փուլում աջակցել նրան. ուսուցման նոր պայմաններում որքան հնարավոր է արագ ինտեգրվելու աշակերտության շարքերում: Չնայած նպատակային, բովանդակային և գործընթացային բաղադրատարրերում գոյություն ունեցող տարբերություններին՝ կրթական յուրաքանչյուր աստիճանում հարմարման և ինտեգրման գործընթացները բնութագրվում են ընդհանուր և առանձնահատուկ տարբերություններով, որոնք արտացոլում են կրթական տարբեր աստիճանների կապակցվածության, շարունակականության և սահուն անցման հիմնախնդիրը:

Դպրոցական կյանքի առաջին շրջանում են ձևավորվում կրթական դրդապատճառները, որոնք հիմնվում են արժեքային կողմնորոշումների, կենսական իդեալների, պահանջմունքների վրա: Այս տարիքում կենսական ներուժը կենտրոնանում է նոր փոխհարաբերությունների, շփումների, հաղորդակցական ոլորտի ընդլայնմանը, սովորողի սոցիալական դերի յուրացմանը: Սկսվում է ակտիվ կենսադիրքի, աշխարհայացքի ձևավորման շրջանը, աճում են սոցիալ–հոգեբանական և մշակութային պահանջմունքները[2]:

[2] Տե՛ս, Թորգոմյան Լ. Վ, Անկավարժության ընդհանուր հիմունքներ, Եր., Տոներ, 2005, 72 էջ:

Էականորեն փոխվում է երեխաների հուզական ոլորտը: Նոր միջավայրում կոլեկտիվի ձևավորումն ընթանում է աշակերտի անհատականացման ներքին մղմամբ. առաջնային են դառնում նոր միջավայրում ինքնահաստատման, երբեմն մյուսներից տարբերվելու, հեղինակություն ձեռք բերելու, ինքնատիպ լինելու ցանկությունը, խմբային գործունեության մեջ իր յուրովի դերակատարումն ունենալու միտումը : Կրտսեր դպրոց ընդունելությունը կապված է կյանքի, գործունեության և կենցաղի էական փոփոխությունների հետ: Ե. Գինգելը գրում է, որ առաջին դասարանի աշակերտների հարմարումն ընթանում է մի քանի փուլերով՝ հարմարում ուսուցման նոր համակարգին, հարմարում նոր ռեժիմի փոփոխությանը, ինտեգրում նոր կոլեկտիվում[3]: Դպրոցի կրթադաստիարակչական միջավայր ինտեգրման գործընթացում առկա են հետևյալ դժվարությունները՝

- կյանքի սովորական ռիթմի փոփոխությունը,
- հուզական ապրումները՝ կապված նախադպրոցական, խաղային կոլեկտիվից հեռանալու հետ,
- նոր պայմաններում խաղի, հանգստի և ուսուցման օպտիմալ ռեժիմի պահպանման կարողությունների ոչ բավականաչափ ձևավորվածությունը,
- ինքնակառավարման ցածր մակարդակը,
- ուսումնական գործունեությամբ ծանրաբեռնվածությունը, որը շատ հաճախ նյարդահոգեկան լարվածություն է առաջացնում,
- տեղեկատվական հոսքի մեջ կողմնորոշվելու հետ կապված դժվարությունը,
- համադասարանցիների և ուսուցիչների ներկայությամբ հրապարակավ ելույթ ունենալու վախը, կաշկանդվածությունը, հաղորդակցման հմտությունների պակասը, համադասարանցիների և ուսուցիչների հետ հաղորդակցման, հարաբերություններ ձևավորելու անվճռականությունը,

[3] Гингель Е., Диалог как фактор адаптации первокурсников // Высшее образование в России, 2007, N 9, С. 158–160.

- նոր միջավայրում հոգեբանական անհարմարավետությունը, հաճախումների ամենօրյա վերահսկողության գործընթացից դժգոհությունը և այլն:

Բնականաբար, նշված դժվարություններն ի հայտ են բերում ֆիզիոլոգիական, կենսաբանական, սոցիալ–մշակութային և հոգեբանական բազմաթիվ գործոններ, որոնք էական փոփոխություններ են առաջացնում երեխաների վարքի և գործունեության՝ տարիների ընթացքում ձևավորված կարծրատիպերի մեջ: Քանի որ միջավայրի և գործունեության ձևերի փոփոխությունը բարդ գործընթաց է, ապա նրանում առանձնացվում են այդ միջավայրում ինտեգրման և հարմարման՝ միմյանց հաջորդող մի քանի փուլեր և շրջաններ:

Ի. Ն. Սիմանան առանձնացնում է կրթական գործընթացում սովորողների հարմարման հետևյալ փուլերը՝ ֆիզիոլոգիական (մոտ երկու շաբաթ), հոգեբանական (մոտ երկու ամիս), սոցիալ–հոգեբանական (մինչև երեք տարի): Օ. Վ. Գլինկինան առաջադրում է սովորողների հարմարման երեք փուլ՝ նախնական, ընդհանուր և առարկայական–մասնագիտական [4]:

Ա. Յու. Պետրովն առանձնացնում է սոցիալ–մշակութային նոր միջավայրում առաջին դասարանցու հարմարման հետևյալ փուլերը՝

- նախնական փուլ. անհատը կամ խումբը գիտակցում է, որ պետք է համապատասխան վարքագիծ դրսևորի նոր միջավայրում, սակայն դեռևս պատրաստ չէ այդ միջավայրում ընդունված նորմերն ու արժեքներն ընդունելու,
- խմբի անդամները դրսևորում են փոխըմբռնում և փոխադարձ հանդուրժողականություն միմյանց վարքի նկատմամբ,
- ակկոմոդացիա, այսինքն՝ անհատն ընդունում է նոր միջավայրում ընդունված որոշ արժեքներ և նորմեր, դրսևորում նոր խնդիրներին, պահանջներին համապատասխան վարք,
- ասիմիլյացիա, այսինքն՝ խմբի, անհատի և միջավայրի արժեքների լիակատար համընկնում[5] :

---

[4] Глинкина О. В., Адаптация первокурсника // Профессиональное образование, 2002, N9, С. 12–16.
[5] Петров А. Ю., Профессиональная адаптация студентов вуза: Монография, Челябинск: Изд–во Чел. академии культуры и искусства, 2004, 185 с.

Հոգեբանական տեսանկյունից կրթական միջավայրում հարմարման գործընթացն իրականանում է երեք փուլով: Առաջին՝ նախապատրաստական փուլը կապված է առաջին դասարանցու ինքնորոշման և հոգեբանական պատրաստության ձևավորվածության հետ՝ հաղթահարելու համար դպրոցում հարմարման առաջին շրջանում առկա դժվարությունները: Երկրորդ՝ կողմնորոշիչ փուլը կապված է տվյալ դպրոցի առանձնահատկությունների, դպրոցի ավանդույթների, ներքին կանոնների, նորմերի, պահանջների յուրացման հետ: Երրորդ՝ գնահատողական փուլում սովորողներն իմաստավորում են իրենց կրթական համոզմունքները :

Վ. Պ. Կոնդրատովան դիտարկում է կրտսեր դպրոցում աշակերտների հարմարման հետևյալ երեք փուլերը՝

- առաջին փուլում իրականանում է դպրոցի կրթական միջավայրի նոր պայմաններին օրգանիզմի պատասխան հոգեկան հակազդում, որը տարբեր անհատների համար տարբեր տևողություն ունի, սակայն հիմնականում ավարտվում է առաջին կիսամյակի ընթացքում,
- երկրորդ փուլը ներառում է հարմարողական մեխանիզմների և հոգեկան գործընթացների վերակառուցումն ըստ միջավայրի պահանջների և ավարտվում է երկրորդ կիսամյակում,
- երրորդ փուլը կայուն հարմարման փուլն է, երբ ավարտվում են հարմարողական հակազդումները. սովորաբար այդ փուլն ավարտվում է առաջին դասարանի վերջում[6]:

Մեր կարծիքով դպրոցի կրթական միջավայր ինտեգրման կարևոր պայմաններ են սովորողի հաղորդակցման մակարդակը, ուսուցչի աջակցությունը: Կարևոր են նաև սովորողի անձնային առանձնահատկությունները, հուզական ներաշխարհը, բնավորությունը, խառնվածքը, բարոյակամային որակները, հետաքրքրությունները, պատկերացումները, աշխարհընկալումը, հակումները, ինքնակառավարման կարողությունը: Կրտսեր դպրոցում սովորողների ինտեգրման դժվարությունների բացահայտման համար մեր կողմից իրականացվել է սոցիոլոգիական հարցումներ մի քանի դպրոցներում աշխատող 60 դասվարների շրջանում: Ներկայացնենք արդյունքները.

[6] Նույն տեղում, էջ 189:

Հարց 1. Ի՞նչ դժվարությունների են հանդիպում առաջին դասարանցիները դպրոց ոտք դնելուն պես:

ա. ուսումնական,

բ. սոցիալական,

գ. հոգեբանական,

դ. այլ

1. Հարցման արդյունքները վկայում են, որ կրտսեր դպրոցականների շրջանում հարմարման գործընթացում առավել գերակշռում են հոգեբանական դժվարությունները՝ 40%, ինչը խոսում է հոգեբանական ծառայությունների անհրաժեշտության մասին: Հոգեբանական դժվարություններից նշում էին դրական փոխհարաբերությունների ձևավորելը, երեխաներն ունենում են հուզական ապրումներ՝ կապված մանկապարտեզից, խաղերից հեռանալու հետ: Հարցված մանկավարժների 25 %–ը նշեց, որ դժվարությունները հիմնականում ուսումնական են, քանի որ երեխաները մանկապարտեզից, խաղային վիճակներից միանգամից տեղափոխվում են ուսումնական հստակ մշակված ու սահմանված միջավայր, որտեղ առաջնայինը ուսուցումն է: Նրանք մատնանշում էին ուսումնական տեղեկատվությունը յուրացնելու և համակարգելու դժվարությունները: Հարցված դասվարների 35 %–ն էլ նշում է, որ առաջին դասարանում երեխաները հիմնականում հանդիպում են ինտեգրման սոցիալական դժվարությունների, նոր կոլեկտիվում հարմարմանը, ժամային գրաֆիկին, նոր միջավայրում ընդունված նորմերին և կանոններին:

Հարց 2. Կրտսեր դպրոցականները առաջինը ումի՞ց են ակնկալում աջակցություն:

ա. դասվարից,

բ. ծնողներից,

գ. սոցիալական մանկավարժից,

դ. ընկերներից,

ե. հոգեբանից

Հարցման մասնակից դասվարների կարծիքով երեխաների 32,2 %–ը աջակցություն առաջինը սպասում է դասվարից: Սա բացատրվում է նրանով, որ դասվարն օրվա մեծ հատվածը երեխաների հետ է և աջակցում է նրանց՝ նոր միջավայր արդյունավետ

ինտեգրմանը: Հարցվածների 41,1 %–ը գտնում է, որ երեխաները աջակցությունը հիմնականում սպասում են ծնողներից, և սա բնական երևույթ է այդ տարիքում, քանի որ նրանք դեռևս շատ են կախված ծնողներից, և իրենց պաշտպանը, իդեալը ծնողն է: Հարցվածների 11,2 %–ը գտնում է, որ երեխաների ինտեգրման դժվարությունները սոցիալական մանկավարժի խնդիրն է, սակայն այսօր ոչ բոլոր դպրոցներում է աշխատում սոցիալական մանկավարժ: 12,3 %–ը դժվարությունների հաղթահարման աջակցությունը փնտրում է հոգեբանական ուղղորդված գործունեության մեջ, սակայն նույնպես պետք է փաստենք, որ ոչ բոլոր դպրոցներում է այսօր աշխատում հոգեբան:

Այսպիսով՝ ուսումնառության առաջին շրջանում դպրոցի կրթական միջավայր սովորողների ինտեգրումը սոցիալ–մշակութային նոր միջավայրում նոր հարաբերությունների ձևավորման գործընթաց է, որում առանձնանում են ուսումնական, հոգեբանական, սոցիալ–մշակութային և մասնագիտական ուղղությունները: Դպրոց ինտեգրման գործընթացի արդյունավետությունը մեծ չափով կախված է ուսուցչի անձնային և մասնագիտական որակներից, մանկավարժական տակտից և սոցիալ–մշակութային կոմպետենցիաների ձևավորվածությունից, հաղորդակցման ճկուն, ըստ իրավիճակի ոճերի տիրապետման հմտություններից:

ԳԼՈՒԽ 2

ՎԵՑ ՏԱՐԵԿԱՆՆԵՐԻ ՀՈԳԵԿԱՆ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄՆ ՈՒ ՈՒՍՈՒՑՈՒՄԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒՄԸ

Ոչ թե երեխան պետք է պատրաստ լինի դպրոցին, այլ դպրոցը երեխայի համար: Երեխաները պետք է այնպիսին լինեն մանկապարտեզից դուրս գալուց , որ կարողանան հանգիստ հարմարվել դպրոցական պայմաններին և հաջողությամբ յուրացնել տարրական դպրոցի կրթական ծրագիրը: Միաժամանակ դպրոցը պետք է պատրաստ լինի տարբեր երեխաների համար: Երեխաները միշտ տարբեր են, և այս տարբերությունների ու կյանքի առաջին տարիների բազմազան փորձառությունների մեջ է յուրաքանչյուր երեխայի մեծ ներուժը[7]:

Մանկապարտեզի նպատակն է զարգացնել երեխային հուզական, հաղորդակցական, ֆիզիկապես և մտավոր: Ձևավորել դիմադրություն սթրեսին, արտաքին և ներքին ագրեսիային, ձևավորել կարողություններ, սովորելու ցանկություն: Միևնույն ժամանակ, պետք է նկատի ունենալ, որ այսօրվա երեխաները նույնը չեն, ինչ երեկ: Մարդու և կենդանիների հոգեկանը գտնվում է մշտական զարգացման վիճակում: Սակայն կենդանական աշխարհում և մարդու մոտ զարգացման պրոցեսների բնույթն ու բովանդակությունը որակապես տարբեր են: Ըստ հոգեբանների մարդու հոգեկան ֆունկցիաների առանձնահատկությունն այն է , որ դրանք զարգանում են երեխայի կողմից հասարակական-պատմական փորձին տիրապետելու ընթացքում [8]:

Երեխան ծնվում է ու ապրում մարդկային աշխարհում, մարդկային առարկաների ու մարդկային հարաբերությունների ոլորտում: Դրանցում ամրապնդված է հասարակական պրակտիկան, փորձը: Երեխայի զարգացումը հենց այդ փորձը յուրացնելու պրոցեսն է: Այդ պրոցեսն իրագործվում է մեծերի կողմից մշտական ղեկավարման պայմաններում, այսինքն՝ ուսուցման ընթացքում:

---

[7] https://bolcheknig.ru/hy/literature/usloviya-podgotovki-rebenka-k-obucheniyu-v-shkole-usloviya-podgotovki-rebenka-k/

[8] Տե՛ս, Տարիքային և մանկավարժական հոգեբանություն, պրոֆ. Ա. Վ. Պետրովսկու խմբագրությամբ, Էր. , 1977, էջ 25,

Երեխան յուրացնում է մարդկության պատմության ընթացքում կուտակված փորձը։ Երեխայի մտածողությունը, հիշողությունը, ընկալունակությունը հիմնականում պայմանավորված են գործունեության որոշակի եղանակների, խոսքին և գիտելիքներին տիրապետելով։

Մեծ թվով հետազոտություններում (Պ. Յա. Գալպերին, Դ. Բ. Էլկոնին, Վ.Վ. Դավիդով, Լ. Ա. Վենգեր) ստացվել են տվյալներ , որոնք ցույց են տալիս , որ ուսուցման բովանդակության մեջ հատուկ միջոցներ (զգայությունների զարգացման դեպքում՝ ձևի ու գույնի էտալոններ, մաթեմատիկա սովորեցնելիս՝ չափեր,տարբեր մոդելներ ու սխեմաներ) ներմուծելը հանգեցնում է մտավոր զարգացման այն փուլերի սկզբունքային փոփոխությունների, որոնք անփոփոխ ու բացարձակ էին համարվում։ Այսինքն , վստահորեն կարող ենք ասել, որ ուսուցման բովանդակությունը՝ երեխային տրվող գիտելիքները և գործունեության եղանակները փոփոխելով կարելի է էական փոփոխություններ առաջացնել նաև նրա զարգացման պրոցեսում։ Ուսուցան բովանդակությամբ են որոշվում երեխայի մտավոր զարգացման ընդհանուր տիպը և կառուցվածքը։

Հինգից յոթ տարեկան երեխաներին բնորոշ է այն, որ նրանց գործողությունները մեծ չափով որոշվում են նյութով, այն առարկայական իրադրությամբ, որտեղ նրանք գործում են։ Օրինակ, երբ նրանք խորանարդիկներից տուն են կառուցում, ապա նրանց գործողությունները կախված են իրենց առաջ դրված խորանարդիկների ձևից կամ գույնից, ավելի հազվադեպ՝ կառուցման նախօրոք մտածված պլանից։ Նախադպրոցական տարիքի վերջում գործունեության մեջ ավելի ու ավելի մեծ տեղ է սկսում գրավել ապագա արդյունքի մտապատկերը։ Սակայն այդ նվաճումը բոլոր երեխաների մոտ չի նկատվում։ Նպատակասլացության, կազմակերպվածության , գործունեության կամածին բնույթի զարգացման ցածր աստիճանը բնորոշ են դպրոց ընդունվող շատ երեխաների համար, և այդ հանգամանքը մեծ չափով դժվարացնում է նրանց ուսուցումը։

Կրտսեր դպրոցական հասակի վերջում սովորողների մեծամասնության մոտ գործունեության նպատակի ու դրդապատճառի միջև կանխամտածված ձևով կապեր հաստատելու ունակություն է զարգանում։ Գործողության կատարման ընդհանուր

իմաստի փոփոխման դեպքում երեխաները կարողանում են փոխել կոնկետ նպատակը և վերակառուցել իրենց գործողությունները։

Երեխայի կյանքի առաջին վեց տարիների ընթացքում ուսումնադաստիարակչական պրոցեսում պետք է հաշվի առնել, որ շրջապատողների հետ երեխայի փոխհարաբերությունների եղանակների ու գիտելիքների և, մյուս կողմից, հոգեկան գործունեության եղանակների զարգացման մակարդակի միջև եղած հարաբերությունը զարգանում է երկու կողմից։ Այսպես, երեխայի գործունեության հնարավորությունների ընդլայնումը և նրա դրդապատճառների փոփոխությունները հանգեցնում են շրջապատող մարդկանց հետ նրա ունեցած փոխհարաբերությունների ողջ համակարգի փոփոխման անհրաժեշտությանը։

Հոգեբաններն այն կարծիքին են, որ երեխայի անձը որոշակիորեն սկսում է ձևավորվել արդեն նախադպրոցական տարիքում։ Երեխայի անձի զանգացումն իր մեջ ներառում է նրա հուզական- կամային ոլորտի, ինչպես նաև հետաքրքրությունների և վարքի դրդապատճառների ձևավորումը։ Իսկ սա, իր հերթին, որոշվում է սոցիալական միջավայրում և, առաջին հերթին, երեխայի զարգացման տվյալ աստիճանի համար տիպական այն հարաբերություններով, որոնք հաստատվում են նրա ու չափահասների միջև։

Վաղ մանկության տարիներին երեխան չի հասկանում չափահասի ու նրա ազդեցության նշանակությունը, չի հասկանում նաև ինքն իրեն։ Կոնկրետ իրադրության մեջ երեխան համատեղ կոնկրետ գործունեություն է կատարում չափահասի հետ։ Վերջինս այդ իրադրության կենտրոնական օղակն է, իսկ երեխան կատարում կամ չի կատարում այն, ինչ նրանից պահանջում է չափահասը։ Այստեղ դեռևս չի առաջանում հնազանդության , « անել թե չանել» հարցի մասին խորհրդածելու խնդիր կամ դրդապատճառների պայքար։ Երեխայի վարքն իմպուլսային է։

Արդեն նախադպրոցական տարիքի սկզբում երեխայի և չափահասի միջև ծագում են սկզբունքորեն նոր փոխհարաբերություններ։ Երեխան սկսում է իրեն առանձնացնել մեծահասակներից ։ «Ես ուզում եմ » արտահայտության հաճախակի օգտագործումը ցույց է տալիս , որ երեխան սկսում է իրեն առանձնացնել մեծահասակներից։

Ակտիվ խոսքի զարգացումը կյանքի առաջին վեց տարիների ընթացքում նպաստում է երեխայի հետագա զարգացմանը: Ուստի կարևոր է ծնողի, հաճախած խմբակների, նախադպրոցական կրթության, անձի սոցիալականացման դերն այս հարցում:

Զարգացման գործում ձեռք բերած հաջողությունները որակապես փոխում են փոքրիկի ողջ վարքը: Թեև մեծահասակի դերը մնում է առաջատար, սակայն իր գործնական կյանքի նեղ ոլորտում և իր սահմանափակ հնարավորությունների շրջանակներում երեխան ձգտում է գործել առանց մեծերի օգնության: Նոր միտումները մեծացնում են երեխայի ակտիվությունը և նրա ու մեծահասակների միջև նոր փոխհարաբերություններ են առաջացնում: Կյանքի մի շրջան կա , որն ընդունված է համարել ճգնաժամային (երրորդ տարվա ճգնաժամ), քանի որ մեծահասակի համար դժվար է դառնում իր նեգատիվիզմի ու կամակորության շնորհիվ անտանելի դարձած երեխայի հետ շփվելը: Ճգնաժամից դուրս են գալիս ճիշտ պլանավորված աշխատանքի արդյունքում: Շատ կարևոր է ճիշտ ժամանակին ձեռնարկել որոշ քայլեր, հետագայում բարդույթներից խուսափելու համար:

Նախադպրոցական տարիքում (3-ից մինչև 7 տարեկան) շարունակվում է երեխայի օրգանիզմի արագ հասունացումը: Ընդհանուր աճի հետ զուգընթաց տեղի է ունենում հյուսվածքների և օրգանների անատոմիական ձևավորումն ու ֆոնկցիոնալ զարգացումը: Կարևոր նշանակություն ունեն կմախքի ոսկրացումը, մկանների զանգվածի մեծացումը, շնչառության ու արյան շրջանառության օրգանների զարգացումը: Ուղեղի կշիռը ավելանում է 1110-ից մինչև 1350 գրամ: Ուժեղանում է մեծ կիսագնդերի կեղևի կարգավորող դերը, ենթակեղևային կենտրոնների նկատմամբ նրա վերահսկողությունը: Աճում է պայմանական ռեֆլեքսների առաջացման արագությունը, հատկապես ինտենսիվորեն է զարգանում երկրորդ ազդանշանային համակարգը: Ֆիզիկական զարգացումն անհրաժեշտ պայմաններ է ստեղծում ավելի մեծ ծավալի ինքնուրույն աշխատանքի և ուսուցման ու դաստիարակության պրոցեսում հասարակական փորձի նոր ձևերի յուրացման համար:

Նախադպրոցական տարիքը բնութագրում է երեխայի զարգացման սոցիալական նոր իրադրության առաջացմամբ: Շրջապատող մարդկանց մեջ նախադպրոցականի գրաված տեղը էականորեն տարբերվում է այն տեղից, որը բնորոշ

է վաղ մանկական տարիքի երեխայի համար։ Երեխան տարրական պարտականություններ է ձեռք բերում։ Նոր ձևեր է ստանում մեծերի հետ երեխայի ունեցած կապը։ Համատեղ գործունեությունը հերթափոխվում է մեծահասակների ցուցումների ինքնուրույն կատարմամբ։ Առաջին անգամ հնարավոր է դառնում քիչ թե շատ հետևողականորեն և ըստ որոշակի ծրագրի երեխային գիտելիքներ սովորեցնելը։ Սակայն, ինչպես ցույց է տվել Լ. Ս. Վիգոտսկին, այդ ծրագիրը կարող է իրագործվել միայն այն չափով, ինչ չափով այն երեխայի համար սեփական ծրագիր է դառնում։

Նախադպրոցականի զարգացման սոցիալական իրադրության առանձնահատկությունները դրսևորվում են գործունեության նրա համար բնորոշ տեսակներում, առաջին հերթին՝ դերային խաղում։ Մեծահասակների կյանքին հաղորդակից դառնալու ձգտումը, զուգորդվելով անհրաժեշտ գիտելիքների ու կարողությունների բացակայության հետ, հանգեցնում է այն բանին, որ երեխան այդ կյանքի մասին տեղեկությունները յուրացնում է իր համար մատչելի խաղի միջոցով։ Նախադպրոցական հասակի երեխաների զարգացման համար հատկապես նպաստավոր պայմաններ են ստեղծվում նախադպրոցական հասարակական դաստիարակության համակարգում։ Մանկական նախադպրոցական հիմնարկներում երեխաներին որոշակի ծրագրով գիտելիքներ են տրվում, ձևավորվում են նրանց համատեղ գործունեության նախնական ձևերը, առաջանում է հասարակական կարծիք։ Ինչպես ցույց են տալիս հետազոտության արդյունքները, մանկապարտեզներում դաստիարակված երեխաների հոգեկան զարգացման ընդհանուր մակարդակն ու դպրոցում սովորելու համար պատրաստակամության աստիճանը միջին հաշվով ավելի բարձր են համեմատած այն երեխաների հետ, որոնք մանկապարտեզ չեն հաճախում։

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Վեցամյա երեխաների հետ աշխատելիս անհրաժեշտ է կարևորել ուսումնական գործունեություն ծավալելու համար անհրաժեշտ կարողությունների ձևավորումը։

2. Ուսուցան բովանդակությամբ են որոշվում երեխայի մտավոր զարգացման ընդհանուր տիպը և կառուցվածքը։

3. Խաղը լավագույն միջոցն է պարզելու, թե երեխան որքանո՞վ է պատրաստ հաճախել դպրոց։

4. Համագործակցելով կոլեգաների, երեխաների ծնողների և օրինական ներկայացուցիչների հետ կարելի է կարճ ժամանակահատվածում պատրաստել բոլոր վեցամյա երեխաներին հաճախել դպրոց։

5. Երեխային նախապատրաստել ուսումնական գործունեությանը նշանակում է տարբեր ճանապարհներով և ամենաբազմազան միջոցներով օժանդակել, որ ավագ նախադպրոցականը ձեռք բերի մտածողական գործողություններ կատարելու որոշակի ունակություններ։

6. Դպրոց ընդունվող ոչ բոլոր երեխաներն են տիրապետում ուսումնական գործունեություն ծավալելու համար չափազանց կարևոր այն ունակություններին, որոնք, բնականաբար, պիտի ձևավորվեն ու զարգանան դպրոցում դասավանդվող բոլոր առարկաների դասերի ընթացքում՝ ստեղծելով անձի բազմակողմանի զարգացման հնարավորություններ։

7. Մեր կարծիքով դպրոցի կրթական միջավայր ինտեգրման կարևոր պայմաններ են սովորողի հաղորդակցման մակարդակը, ծնողի և ուսուցչի աջակցությունը: Կարևոր են նաև սովորողի անձնային առանձնահատկությունները, հուզական ներաշխարհը, բնավորությունը, խառնվածքը, բարոյակամային որակները, հետաքրքրությունները, պատկերացումները, աշխարհընկալումը, հակումները, ինքնակառավարման կարողությունը:

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ

1. Թորգոմյան Լ. Վ., Մանկավարժության ընդհանուր հիմունքներ, Եր., Տոներ, 2005:
2. Խաչատրյան Ս., Կրթության փիլիսոփայություն (ձեռնարկ ուսանողների համար), Եր., Լինգվա, 2009:
3. Ղաջյան Հ., Երեխաները տարիքն ի վեր, Երևան, 2002:
4. Տարիքային և մանկավարժական հոգեբանություն, պրոֆ. Ս. Վ. Պետրովսկու խմբագրությամբ, Եր., 1977:
5. Азаров Ю., Студент: возможности личного роста //Высшее образование в России, 2002, N1.
6. Гингель Е., Диалог как фактор адаптации первокурсников // Высшее образование в России, 2007, N 9,.
7. Глинкина О. В., Адаптация первокурсника // Профессиональное образование, 2002, N9, С. 12–16.
8. Выготский Л. С., Психология искусства, М., 1986.
9. Симаева И. Н., Динамика эмоционально – чувственного состояния личности в процессе адаптации к деятельности, Калининград, Изд–во КГУ, 2002.
10. Толстой Л. Н., Учение Христа, изложенное для детей, М., 1908.

Էլեկտրոնային կայքեր՝

1. https://www.poqrikishkhan.am
2. https://bolcheknig.ru/hy/literature/usloviya-podgotovki-rebenka-k-obucheniyu-v-shkole-usloviya-podgotovki-rebenka-k/